

ஆத்ம ஜோதி

Dr. உந்துக்குமாரு

மாவட்டம்

சன்னிமல்

இறைவில், நந்தசுவாமி கோவில்.

1

ஆத்ம ஜோதி

(ஓர் ஆக்மிக மாத வெளியீடு)

ஸ்ரீ உலகிற்கும் இறைவன் ஒயுவன்

ஸ்ரீ உலகிற்கும் இறைவன் ஆஸபோ—சுத்தானந்தர்,

சோதி 12

விகாரினாச தைமீ 1-நா (14-1-60)

சுடர் 3

பொருளடக்கம்.

1. பேரன்பத் தெள்ளமுது	65
2. உபதேசம்	66
3. அதுபவும்	67
4. இனுவில் கந்தகவாழி கோவில்வரலாறு	71
5. இனுவை முருங்கி தோத்திரம்	76
6. அங்க வழிபாடு	79
7. முக்குணம் போராட்டம்	82
8. முந்தபோகும் வேளை	85
9. சங்கத்தை விடு	86
10. இனுவில் கந்தகவாழியார்மீது ஊஞ்சல்	89
11. திருமுறைக்காட்சி (28)	90
12. ஏருந்தாவன மன்னிங் பெருமா	95
13. தமிழர் திருகாளில் ஓர் வேண்டுகோள்	
	கவர் 3ம் பக்கம்

ஆத்ம ஜோதி சந்தா வியரம்.

அடிப்படை சந்தா ரூ. 75-00, வருடத் தொகை ரூ. 3-00

தனிப்பிரதி சதம் 30.

கெளரவ ஆசிரியர்: க. இராமச்ரந்திரன்,

பதிப்பாசிரியர்: ந. முத்துதயா,

“ஆத்ம ஜோதி வியரம்” மாஸப்பிடிடி. (சிலோன்.)

பேரின்பத் தெள்ளமுது.

(மகரிவி சுத்தானந்தர்)

கால்விழுந்து கைகட்டி வாய்யொத்தி முகமலைத்
காரிய முடிசுத்திருவர்
சைதந்த நன்றியை குலினால் எத்துவர்
கடன்வாங்கி இஸ்லை யென்பர்
வாங்கெட்ட நரிபோலைகாங்கெட்ட புலிபோல
வஞ்சக மதம் பேசவர்
வாக்கீண மறுப்பர் மிறவாழ்வைக் கெடுத்திட
வழக்கிற கூழுந் தடிப்பார்
சேல்விவிழியர் மேகவலை சிக்கியே சீரமிவர்
தீமையே செய்து மகிழ்வார்
சீட்போன் ரூசாட பூதிவேலை செய்வார்
தெய்வத்தையுந் தூற் றுவார்
தோல்வருண பேதங்கள் ஆயிரஞ் சொல்லுவார்
சுத்த சன்மார்க்க மறியார்
சுயநலக் கும்பலிங் கிடையிவ தென் றுகாண்
சுத்த பரமாத்ம குருவே!

(27)

காரிய அழுக்கின்றி உன்கருவி யாயெலைக்
கைமலரில் அர்ப்ப ணித்தேன் [யும்
கரணம்உட ஜுயிர்பொருள் கருத்தன் பனைத்தை
காலடியில் அர்ச்சித் தனன்;
சேமமுற எளையாவ்டு கொள்ளுவாய் சாந்தச்
சிவானந்த சிற்காந்தனே;
சிறியனேன் பிழைகளைச் சிட்சித்து ரட்சித்து
சித்தைவைத் தாளாக்குவாய்
நிமன து கொண்டநல் விசையினை நிறப்புவாய்
நின்வீலை என்வாழ்க்க கையே
நியின்றி நினைவில்லை கவலையில்லை நிகீலியில்லை
நெறியில்லை அறநாதனே! [நல்
ஆமென் றும் அன்றென் றும் ஒன்றுபல வென் று
அருளென் றும் ஓதநின்றூய்
அன்பாகி அறிவாகி அறிவுகருள் ஒளியாகி
ஆடல்பு ரியும் பரமனே! (28)

உபதேசம்.

(யோகர் சுவாமிகள்)

ஓழுக்கம் உயிரினாஞ் சிறங்கது. ஓழுக்கமுடையார் எல்லாமுடையார். ஓழுங்கங்களாவன கொல்லானமை, கள்ளானமை, பிறர் வரை உரையானமை, பிறர் பொருள் கவரானமை, தாழ்மை, பொய்யுரையானமூத வியனவாம்.

எக்கருமத்தைச் செய்யும் பொழுதும் ஊக்கத் தோடும் சிரத்தையோடும் மனமகிழ்ச்சியோடும் செய்து பழகுதல் வேண்டும். அஃகாவத மனம் ஏகாக்கிர சித்தத்தைப் பொருந்தும். பொருந்தவே ஆன்மசக்தி அதிகரிக்கும். நினைத்தகாரியம் நினைத்த மாத்திரத் திலை உண்டாகும். இவர் பகைவர், இவர் உறவினர் என்ற பாருபாடு சித்தத்திற் புகுந்து கவலையை உண்டாக்காது.

எல்லாம் என்னிடத்தே உண்டாகின்றன; எல்லாம் என்னிடத்தே ஒடுங்குகின்றன என்ற தூய்மையான எண்ணம் உடையவராய் இருத்தல் வேண்டும். மேலும் எனக்கொரு குறைவுமில்லை; எல்லாரும் என்னிடத்திலே அன்பாய் இருக்கிறார்கள்; நானும் எல்லாரிடத்திலும் அன்பாய் இருக்கிறேனென்று அடிக்கடி நினைந்து நினைத்து சாதிக்கவேண்டும். இப்படியே இடைவிடாமற் பழகிவங்கால் எல்லாமறியும் ஆற்ற ஆம் எல்லாஞ் செய்யும் வல்லனமையும் எளிதிற் கைவரும்.

அ நூபவம்.

(ஆசிரியர்.)

தானே கண்டறியும் அறிவு எதுவோ அது அனுபவம் எனப்பெறும். அதாவது நினைவுற்கு வேறுகிய உணர்வாகும். நினைவு எல்லோருக்கும் உண்டு. ஆயிரத்தில் ஒருவர்கள் உணர்கிறார்கள். இல்லை என்பவர்கள் கூட இல்லை என்ற உருவில் நினைக்கிறார்கள். ஆனால் உணர்பவர்கள் எத்தனையோ ஆயிரத்தில் ஒருவர்கள்.

நூல்ரிவெல்லாம் நினைவைப் பொறுத்தவையே. படித்தவர்கள், பெரியபட்டதாரிகள் சமூகத்தில் எத்தனையோ பிழைகளை விடுகிறார்கள். காரணம் அவர்கள் உணர்க்கு பழக்கவில்லை. தாம் படித்ததை உண்வில்லை. வள்ளுவர் குறளை அப்படியே ஒப்புவிக்கத்தக்கவர்கள் பல்லரக் காண்கிறார்கள். அவர்களிடம் வீட்டிலாமினும் கோயிலிலாமினும் இறை வழிபாடு இருப்பதாகக்காணும். கற்றதன் பயன் வாவறிவன் நற்றாள் தொழுகங் எனப் பலமுறை பலமேடைகளில் முழங்கி இருக்கிறார்கள். பாராட்டெல்லாம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதனை உணர்க்குத் தூக்குப்பாது. வாழ்க்கையில் அநுட்டித்தது கிடைப்பாது. உணர்வு இருந்தால்தான் அநுட்டானம் தொடங்கப்பெறும். அநுட்டானம் முதிர்ந்தே அநுபவமாகிறது. அநுபவத்தில் முதிர்ந்து அநுபவி ஆகிறார். அநுபவி என்ற சொல்லுக்கு “உலகவிவகாரங்களை நினையாமல் ஆத்தும் விவேகத்தை அடைந்து ஒரு சனன் த்தில் லீவன் முத்தன் ஆகுவோன்” என்பது பொருள்.

இதற்கு இலக்கியமாக விளங்கியவர் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமகமச் தேவராவர். பரமகமச் சுடிப்பறிவு அற்றவர். ஆனால் அவருடைய உபதேசங்கள் ஆழ்கடலில் குள்ளத்தெடுத்த குடுத்தக்களாகும். அநுபவச் சரங்கமாகும். ஆண்டவன் புகழைப் பேசுவது வேறு; அவனை அநுபவித்தல் வேறு. ஒவிபெருக்கி ஆண்டவன் புகழைப் பேசுகிறது. வாலெலி ஆண்டவன் புகழைப் பாடுகிறது. அவை அநுபவிப்பதில்லை. இப்படியேதான் மக்களுட் பெரும்பாலார் வாழுகின்றார்கள். யாராவது ஆண்டவன் புகழைப் பேசினால், பாடினால் பரமகமச் தேவருக்கு உடனே சமாதிசிலை வந்துவிடுகிறது. இதான் ஆண்டவனை அது

பவித்தல் ஆகும். அப்படிப்பட்ட பரமகமச தேவரால் மற்றவர் களைப்போல் வாசாலகமாகப் பேசமுடிவுதில்லை. வேதங்கள் உபநிடதங்கள் திருமுறைகளிலுள்ள மேற்கொள்கள் எதுவுமே அவருக்குத் தெரியாது விலக்ககளை எழுப்பி அதற்கு விடை கூறுமுகமாக பரமகமச தேவரைப் பேசவைத்தல் சீடர்களுடைய வழக்கமாகும். அவர் பேசத் தொடங்கினால் நினைவை இழந்தவிடுவார். உணர்வு நிகையில் இருந்தே பேசவார். அது ஏம் முதிர்ந்து கண்களில் கண்ணீர்மல்கும். அத்துடன் சமாதி நிலை கைகூடிவிடுகின்றது.

உடன் இருப்போர் சிறிதளவாவது இவ்வனுபத்தைப் பெறுகின்றனர். அழகான பேச்சுக்களால் உணர்த்தமுடியாத ஒன்றை அனுபவத்தால் உணர்த்த முடிகிறது. உணர்த்துவது என்பதே பிழை. அவர் அனுபவிக்க உடன் இருப்போர் உணர்கிறார்கள் என்பதே சரி. திருமூலர் மொழிந்த தொல் பெரும் வாக்கியம் ஒன்று இந்த இடத்தில் உய்த்துணரத்தக்க கநு.

‘உரையற்ற தேர்வை உரைசெய்ய முய்கான்
கரையற்ற தேர்வை கரைகான வாருமோ
திரையற்ற நிபோல் ஸிந்த தேவிந்தேர்கும்
புரையற்ற ருந்தான் புரிசடை யோனே.’

உரையற்று, கரையற்று, திரையற்று, புரையற்றிருக்கும் தொல்பொருள் அநுழுதியாகும். ஜோதி நிறைக்க சொற்களால் ஆயது வேதம், ‘சொல்லக விளக்கது சோதியுள்ளது’ எனத் திருமுறை பேசுகின்றது. வேதம் அனந்தம். வேதம் கூறும் பொருள் பேசோன்று பொருள். அதை “நால்வேதத் தப்பால் சின்ற” பொருளென்று சுட்டுகிற அப்பர் கவாயிகள்.

பல பண்டிதர்கள் ஒரு இடத்தில் கூடினார். பகவத்கீதை யைப் பற்றி விமர்சனம் நடந்து. எத்தனையோனித் வியாக்கியானங்கள் கடைபெற்றன. சிறங்க பொருட்கள் வெளியாயின நுட்பமான சொல்லோவியங்கள் மிளர்ச்சன. பகவத்கீதைக்கு இதுவரை காணுத புது வியாக்கியானம் கண்டனர். நல்ல சொல்லிருந்து, அறிவுக்கு நல்ல புதுமை. இவர்கள் பேச்சில் கலக்குது கொள்ளாமல் தூரத்தே ஒருவர் இருந்தார். அவருடைய

தோற்றமே கல்வியற்றவர் என்பதைக் காட்டியது. அவருடைய கணகளிலிருந்து கண்ணீர் ஆனந்த பஷ்பமாகச் சொரிந்து கொண்டிருந்தது, வித்துவான்கள் தமது வியாக்கியானம் முடிந்ததும் பக்கத்தீத் கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டிருக்கும் பக்கங்களுக்கு கண்ணுற்றனர். அவருள் ஒருவர் என்னப்பா நீ அநுபவிக்கிறுய் என்று கேவியாகக் கேட்டார்.

பக்தர் எழுந்தார். வித்துவான்களைச் சாஷ்டாந்தமாக வீழ்ந்து வணக்கினார். வித்துவான்களின் கல்விச் செருங்கு இன்னும் மலைக்குமேலே ஒரு மூழ் ஏறியது. 'பெரியோர்களேயான் அறிவற்றவன். உங்கள் பேச்சுக்களையே விளங்கும் ஆற்றலற்றவன், சொல்லடுக்குகளின் பொருளை அறியபூட்டியாதவன் உங்கள் பேச்சினிடையே கண்ணன், அர்ச்சனான் என்ற சொற்கள்தான் எனக்கு விளங்கியன. அவ்விரு சொற்களையும் கேட்குங்கோறும் கண்ணபிரான் உபதேசம் செய்வதையும் அர்ச்சனான் அவ்வுபதேசத்தை அமைதியாயிருந்து கேட்பதையும் மனக்கண்ணால் காண்கிறேன். இக்காட்சியே கண்ணீர் பெருகவைத்தது. இக்காட்சி என் உள்ளத்தை எந்தநேரமும் விட்கலாதிருக்க வேண்டுமென்றுதான் கண்ணனைச் சேவிக்கின்றேன். நிங்கள் எல்லாரும் கண்ணாகவே காட்சியளிக்கின்றிர்கள்.' என்று சொல்லி முடிந்தார் பக்தர்.

வித்துவான்களான் வித்துவத்திறமைக்கும் வரட்டுக்கல்விக்கும் நல்லதோர் சாட்டையடி ஜிடைத்தது. வித்துவான்கள் எல்லோரும் முன்னின்மேல் நிற்பது போன்றதோர் நிலையை அடைந்தார்கள், கல்வித்திறமை வேறு, அநுபவம் வேறு என்று தமக்குள் தாமே சொல்லிக்கொண்டார்கள். என்று மூலம் பக்தரின் உண்மை அனுபவத்திற்கீன இவர்களால் உண்முடியவில்லை. கல்வி அகங்காரம் அதனை உணரவிடாது தடுத்தது. பக்தர் அநுபவத்தினால் அநுபதி அடைந்தார். பண்டிதர்கள் பல கற்றும் அமைதியற்று அலைந்தார்கள்.

தானே கண்டறிந்ததும் பிறர்க்குச் சொல்ல இயலாதது மான ஓர் நிலைக்கு அநுபதி என்று பெயர். அநு-உடன்; முதிருகல்; எனவே அநுபதி என்பதற்கு இறைவனுடன் கல்துவிளாந்த அநுபவ ஞானம் என்பது திரண்டபொருள். அநுபதி, சிவாநுபதி, சுவாநுபதி, கந்தராநுபதி என்பன அனைத்தும் ஒரு

பொருள் படும் பரியாய் நாமங்களாகும். அநுபவ ஞானத்தைப் பதிஞானம், அருள்ஞானம், அடிஞானம், சிவஞானம் என்றெல்லாம் கூறுவார் மேலோர்.

“நீவே நெனுதிருக்க தான்வேறெனுதிருக்க
நேராச வாழ்வதற்குண் அருள்கூர
நீடார் சடாதரத்தின் தே பரப்பரத்தை
நீகாண் எனு அனைச்சொல் அருள்வாயே? என்றும்;

செந்திலை உணர்ந்து உணர்ந்து உணர்வுற
சென்று செருகும் தும் என்று தெளிவேனே

என்றும் அருணகிரிப் பெருமான் மது அநுபவத்தை வெளி யுடுகின்றார். உரையற்றதொன்றை நாம் எல்லாம் உய்ய உரை மில் தெளியலவக்கிறார்கள் மகான்கள். அவர்கள் அநுபவம் எம் வாழ்க்கைக்கும் அத்திவாரமாக அமையுமான!

நெஞ்சக்கு.

பேசிற்கே பேசல்லால் பேதுவயோன் யுனர் ஸாது
ஆசர்குர் தங்கட் கலை ஸ்ரியர வாறு டல்ளன்
ாசர்குர் மன்துளாளை வளங்கிற மிழப்பதல்லால்
பேசத்தா ஒவதுள்டோ? பேதை நெஞ்சே! நீசொல்வாய்.

(தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்)

நெஞ்சே! நல்கிநல்கிடுன் ஜாப்பெர்குல்
எங்கெய்யோம்? இவி யென்ன குறைவிலம்?
ஏஞ்சலை டாரான் மனவாளனாத்
தங்கம் யோதும் ஸ்டாது தொடர்க்கண்டாய்.
ஆவில் வாழுயிசே நல்கிபோடு ஜாப்பெற்று
வாறு ஈர்பெடு மாஸ்து குத னெங்னம்யாக
தாறும் யாறுமெல்லாம் தங்குங்கே கஷ்டோழித்தேய்
தேறும் பாறும் கூய்யும் கள்ளும் அழுதுமொத்தே,

(உம்மாழ்வார்)

இனுவில் கந்தகவாமிகோவில் வரலாறு.

(இனுவைழர் செ. நடராஜன்)

வரலாறு என்று கூறும் பொழுது உள்ளதை உள்ளபடி கூறவேண்டும். அன்றி விரும்பியபடி கூறுவது வரலாறுக்காட்டாது, கவையாகிவிடும். எனவே நாட்டு வரலாறுயினுஞ்சரி கோயில் வரலாறுயினுஞ்சரி உள்ளதை உள்ளபடியே கூற வேண்டும். அருட்கடைகளை, அருட்புறத்தை வரலாற்றேடு கலந்துவிடக்கூடாது. இது வரலாற்று நெறிநிற்போரின் பண்டு. ஆனால் கோயில் வரலாற்றிலோ, சமயவரலாற்றிலோ அருட்கடைகட்கும் சிகழ்ச்சிகட்கும் இடம் அளிக்காத எழுத மூடியாது. எனவே வரலாற்றை வரலாறுகவும் அருள் சிகழ்ச்சிகளை அருட்டிறமாகவுமே நோக்கவேண்டும். வரலாற்றுட்சி வேறு, அருளாராட்சி வேறு. எனவே படிப்போர் வரலாற்றையும் அருள் சிகழ்ச்சிகளையும் ஒன்றுகலங் தெண்ணுரெனா என்னுகிறேன்.

இனுவில் என்ற ஊர் யாழ்ப்பாணக் கூடாநாட்டின் நடுவிடத்தில் அமைந்துள்ளது. இதற்கு இணையிலி என்ற பெயர் திருந்ததாகவும் அஃதே இனுவில் என்று கடை குறைந்தும் திரிந்தும் வழங்குவதாகச் சில வரலாற்றுசிரியர்கள் கருதுகின்றனர். இன்று சிலர் இனுவைழர் என்றும் சொல்லிக் கொள்கின்றனர். இவ்வூர் யாழ்ந்தகரில் இருந்து நான்காவது “கல்” எல்லை தொடங்கி ஜுந்தாவது கல் எல்லைவரை பரந்துள்ளது இன்றுவரை இவ்வூரவர்கள் எக்காரணங்களைக்கண்டும் வேறு மத வாழ்க்கைக்கு மாறிச் சென்றதில்லை. இதனால் சைவநெறி நிறபவர்களாகவே வாழும் வாய்ப்பைப் பெற்றுள்ளனர். இனுவில் வழிபாட்டுத் தலங்களாகப் பெரியனவும் சிறியனவுமான பத்துக்குமேற்பட்ட ஆலயங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் ஒன்றே இனுவில் கந்தகவாமி கோயில். இக்கோயில், இனுவில் மக்களின் வாழ்வுடன் இணைந்தே வளர்ந்து வருகின்றது. இனுவிலில் உள்ள காரைக்கால் சிவன் கோயிலும், மஞ்சத் தடிக் கந்தகவாமி கோயிலும், இனுவில் கந்தகவாமி கோயிலின் வரலாற்றுடன் இணைந்துள்ளன.

இனுவில் காந்தகவாமி கோயில்; புகழ்பெற்ற சித்த வைத் தியர் திரு. சு. இராமலிங்கம் அவர்களின்னும், மணிமந்திரவைத் தியர் திரு. க. அம்பலவாணர் அவர்களின்னும் முதாகதயான திரு. கு. வே. அருணசலம் அவர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டதாகும். அன்னர் திரு. சு. இராமலிங்கம் திரு. க. அம்பலவாணர் ஆகீபேயரின் ஆராங்கலைமுறையைச் சேர்ந்தவர். எனவே இந்தோயில் 17-ம் நூற்றுண்டிற்கும் 18-ம் நூற்றுண்டிற்கும் இடையே கட்டப்பட்டது என்பது உறுதிப்படிகளின்றது. கந்த சுவாமி கோயில் இன்றுகட்டப்பட்டிருங்கும் இடம் “வெற்றிலை” செய்கை பண்ணுங்கோட்டமாக இருந்தது. அதனைச் சூழ்ந்து இடங்கள் சொல்ல விளையுமிடபாக வளம்பெற்றுத் திட்டம் தன். திரு. கு. வே. அருணசலம் அவர்கள் வெற்றிலைத் தோட்டத்தில் சிறு குடில் அவைத்து அதனைப் பேணிவந்தார். அவர் ஒருநாள் துயில் கொள்ளும் பொழுது முருகன் கனவில் கோண்றி ஓர் உறையுன் அமைத்துத் தரும்படியும் அறந்துரிய இடத்தில் நொச்சித்தடி ஊன்றுப்பட்டிருங்குமென்றுபயக்குறிமை நார். அன்னர் காலையில் ஏழுஞ்சு தாய்கண்டக்கனவா விளைத்து குறித்து இடம் சென்று பார்த்தார். அவ்விடத்தில் அருட்சூற்றின்படி செயல்கள் நிகழ்ந்திருப்பதைக்கண்டு நொச்சித்தடி ஊன்றுப்பட்டிருங்க இடத்தில் முருகனுக்கு ஓர் சிற்றில் அமைத்தார். தாம் உண்ணும் உணவையே வேள்வி தேட்டு வழிபாடியறினார். சில காலங்களில் பனம் பழமும் வேள்விப் பொருளாகப் பயன்பட்டது. இப்படியான அருட்செயல்களும் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளும் இணைந்த இனுவில் கந்தகவாமி கோவில் இன்றைய இலங்கையின் நிர்வாகம் போன்ற நிலையை இன்று அடைந்து தன் வளர்ச்சி விலையில் ஓர் இடர்கல்லைத் தோற்றுவித்துள்ளது.

திரு. கு. வே. அருணசலம் அவர்களாலும் அவர்கள் வழித் தோன்றல்களாலும் ஆலயங் கட்டப்பட்டுத் திரு. கு. வே. அருணசலம் அவர்களின் வழிவந்த திரு. சு. ஆறுமுகம் அவர்களால் 1852-ம் ஆண்டில் சூழ்பாடு வேதகஞ் செய்விக்கப்பட்டது. இவர் காலத்தில் கோயிற்றிருப்பணி நடைபெற்ற பொழுது கட்டிடத்தில் ஓர் கோறைக்கல்லை வைத்துப் புஜன்ததாகவும் அதனை அருள் வடிவான முருகன் அணில் வடிவு கொண்டு குறிப்புக் காட்டியதாகவும் அணிலைக் கொத்தர் தலைவன் எந்து துரத்தியதாகவும் அதனை முருகன் கனவிற்கேள்விருப்பு ஆறு

முகனாருக்கு உரைத்தாகவும் பின்னர் அத்தவறைக் கொத்தர் தலைவன் நீக்கியதோடல்லாமல் கட்டிட வெளிகள் யாவற் றையும் ஆறுமுகளின் உத்தரவுப்படியே செய்ததாகவும் மக்கள் பேசி கொள்கின்றனர். ஆறுமுகளின் காலத்திற்குண் இனுவிலில் பெரிய சன்னியாசியார் என அழைக்கப்பட்ட மகான் ஒருவர் இருந்தார். இவர் ஆறுமுக னரின் முத்தச்சோதரி மைந்தராவர். இவரின் தந்தை பெயர் கந்தர். தாய் பெயர் கண்ணுத்தை. சன்னியாசியாரின் பிள்ளைப் பெயர் சுப்பிரமணியம் என்பதாகும். இவர் காலத்தே தான் இனுவிலின் அருள்வாழ்வும் கந்தசுவாமி கோயிலின் புகழ்வாழ்வும் மலரத் தொடங்கிய தென்னாம். சன்னியார் தமது தந்தையாரின் மாட்டுமெந்தைகளையும் ஆட்டுமெந்தைகளையும் மேய்ப்பவராக இருந்தார். ஒருநாள் பகல் வேளையில் வர வேண்டிய உணவு வரப்பிந்துவிட்டது. அதனால் கணிப்புற்ற சுப்பிரமணியம் ஓர் ஆமைரத்தின் நிமிலில் படுத்து நித்திரை செய்தார். அவ்வேளையில் ஓர் வயோதிகப் பெண் கட்டுச்சோது கொண்டுவந்து கொடுத்தார். கால்கை சுத்தம் செய்வதற்குத் தண்ணீர் தேடியபொழுது அவ்வும்மையார் அயலில் நீர் சுரந்து வரும் ஓர் இடத்தைக் காட்டினார். உணவு உண்ணச்சென்ற சில்லை பருவங் கொண்ட சுப்பிரமணியம் மீண்டுவந்தபொழுது அம்மையாரைக் காண்து திகைப்புற்றார். பின்னர் உண்ணம் யை உணர்ந்து கொண்டார். அன்றே அன்னாரின் அருள் வாழ்வு தொடங்கியது, அன்று அன்னர் இருந்து உணவு உண்ட இடம் இன்று காரைக்கால் அம்மன் ஆலயமாகவும் நீர் கொண்ட இடம் இடம் கேள்வியாகவும் உருப்பெற்றுள்ளது. அவற்றின் மிக்க அன்மையில் சிவன் கோயில் கட்டப்பட்டுள்ளது. கன்னி ஒருத்தி தன் தலைவனை அடைந்தபின் தன்னுமங்கெட்டுத் தலை வன் தாங் தலைப்படுவதுபோல், அம்மை அருள் சுரந்த இடம் இன்று அப்பனின் பெயர்கொண்டு காரைக்கால் சிவன் கோயிலாக மலர்ச்சி பெற்றுள்ளது.

இனுவில் கந்தசுவாமி கோயில் சிற்பத்திற்கு கொண்ட ஓர் மஞ்சம் இருக்கின்றது. இந்த மஞ்சத்தைச் செய்வித்தவர் பெரிய சன்னியாசியார் அவர்களே. அன்னர் ஊரவர்களிடமும் அயல் ஊரவர்களிடமும் பொருள் சேர்த்தே மஞ்சத்தை உருவாக்கினார். மஞ்சத்தைச் செய்விக்கத் தொடங்கிய வேளை

யில் ஏற்ற சிற்ப சிபுணர்கள் ஈழநாட்டில் அகப்படாமையால் மனம் வாட்டமுற்றிருந்தவேளையில் முருகன் கனவில் தோன்றி சிற்பிகளிலிடத்தையும் அவர்கள் தோற்றற்றதையும் காட்டிச் சிற்பிகளைத் தாமே சென்று கூட்டிவருவதாகவும் சொல்லி குறித்தாளில் சிற்பிகள் வருவார்கள் என மொழிந்து மறைத் தார். அங்கிமுச்சிப்படி இந்தியாவிலிருந்து சிற்பிகள் ஈழநாட்டின் வடதுறையாகிய காங்கேசன் துறைமுகத்தில் வந்திருங்கினார். அவர்கள் பாதை விசாரித்துக்கொண்டு சன்னியாரிடம் வந்துற்றனர். தம்மைக் கூப்பிட வந்தவரும் சன்னியாசியாரும் ஒரே வடிவினராக இருப்பதைக் கண்டனர். சன்னியாசியார் தமக்கு முன்னரே ஈழத்தில் வந்துற்ற நிலைபுரியாது வியந்து நடந்தவற்றைக் கூறினார். சன்னியாசியார் அவை அருட்டிறத் தால் நடைபெற்றதென்று விளக்கி மஞ்சவேலைகளைத் தொடங்கும்படி பணித்தார். சிற்பிகளின் எண்ணெத்தின்படிக்கண்றிச் சன்னியாசியரின் எண்ணெத்தின்படியே மஞ்சம் புனையப்பட்டது. அச்சிற்பச் செல்வம் போற்றுவாரந்து ஊரவர்களின் போட்டிக்கு இலக்காகி இன்று சோழிகின்றது. ஈழநாட்டிலாயினுஞ்சரி இனுவில் மஞ்சத்தைப்போன்ற அமைப்பும் சிற்பத்திறனும் கொண்ட ஓர் மஞ்சத்தைக் காணமுடியாது. இக்கூற்றைத் திராவிடத்தையும் ஈழத்தையும் சுற்றிப்பார்த்தவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டோயாகவேண்டும். சிற்பத்திறனும் பழையையுங்கொண்ட இனுவில் மஞ்சத்தை அழிவுக்கு ஏறுங்கை போடு விடாமல் தடுத்து அதன் உரிய நிலையை அடைய வைப்பாரது அருட்டாகமும் ஊர்ப்பற்றும் கொண்டோரது கடனுகும்.

மஞ்சம் ஒடுவதற்காக இனுவில் கந்தசவாமி கோயிலுக்கு ஓர் பெருவீதி திறக்கப்பட்டது. அவ்வீதி மஞ்சம் கைத்துச் செய்த இடத்தில் இருந்து திறக்கப்பட்டது. மஞ்சம் செய்த இடம் இன்று மஞ்சத்தடி என வழங்குகின்றது. பின்னர் அவ்வீதி காரைக்கால் சிவன்கோயில்வரை விரிவுபடுத்தப்பட்டது. அதனால் இனுவில் கிழக்கெல்லையில் உள்ள காரைக்கால்சிவன் கோயிலுக்கும், நடுவில் அமைவற்ற மஞ்சத்தடிக் கந்தசவாமி கோயிலுக்கும் மேற்கில் அமைந்த இனுவில் கந்தசவாமி கோயிலுக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டு விழாக்காலங்களில் மஞ்சமும் தேர்களும் அவ்வீதிவழியே இழுக்கப்பட்டன. ஆரம்பகாலத் தில் 32 அடி அகலத்துக்குமேல் இருந்த இனுவில் காரைக்கால்

வீதி இன்று 12 அடி அகலம் உள்ள மராமத்து இலாக்கா “ரேடாக” மாறிவிட்டது. ஒரு கல் நீளமுள்ள அவ்வீதி இன்று இனுவில் கோண்டாவில் ஆகிய ஓரு ஊர்களையும் இணைத்து மானிப்பாயையும் சேர்த்துவிட்டது. அன்று சன்னியாசியா ரால் அருளாட்சியின் துணைகொண்டு வித்திடப்பட்ட செயல் இன்று பொருளாட்சிக் குடப்பட்டதனால் காலத்தின் போக்குக்கு உட்பட்டுப் பல மாற்றங்களைப் பெற்றுவிட்டது. அதில் மானிப்பாய்-இனுவில்-கோண்டாவில் ரேட்டு ஒன்று, மற்றையது இனுவில் மஞ்சம் மஞ்சத்தின் பேரால் திறக்கப்பட்ட வீதி ஊர் மக்கள் போக்குவரவிற்குப் பயன் நல்க, மஞ்சமோ மர அணில்கள் உறைவதற்கும் குருவிகள் கூடுகட்டுவதற்கும் மரநாய்கள் வேட்டையாடுவதற்கும் பயன்படுகின்றது. சன்னியாசியாரின் அருட்திறத்தை-செயலைப் போற்றும் ஊரவர்கள் அன்னரின் சேவை உணர்வைப் பெருத்து விக்ஷதயே. இந்த நிலை ஏற்படும் எனக்கருதியேபோலும் சன்னியாசியார் தன் பூரண சிலையை விரைவில் அடைந்தார். இனுவிலின் அருள் வாழ்விற்கு வித்திட்ட இடம் கந்தசவாமி கோயில். அவ்வித்து வளர்ச்சியடைந்து பயன் கல்கிய இடம் காரைக்கால் சிவன் கோயில். வளர்ச்சி பூரணம் அடைந்த இடம் மஞ்சத்தடி. இம் முப்பெருங் தலங்களும் இனுவிலின் அருள் வாழ்வுடன், வாலாற்றுடன் பின்னிப் பிளைந்துள்ளன.

ஏற்றும்.

நெஞ்சக்கு.

வாழ்த்துமின் நில்கீ, நினைமின் மணிமன்றம்
தாழ்த்துமின் சென்னி தலைவற்கு-வீழ்த்த
புறநெறி ஈற்று தறநெறி போற்றி
நெறி நின் ஜெழுகுதிர் மன்ற
துறையறி மாந்தர்க்குச் சூழ்கடனிதுவே.

(குமாருபரர்)

இனுவை-நொச்சியம்பதி

முருகன் தோத்திரம்.

(வடிவேற் சுவாமிகள்)

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஆராரும் காண்டற் கரியன் அருமறை தேடரியன்
நீராருஞ் செஞ்சடை நின்மல ஞர்க்கு நிறைபுதல்வன்
பாராரும் விண்ணகத் தாரும் பரவும் பழம்பதியாம்
சீரார் இனுவை அறுமுகன் நொச்சியஞ் சீர்பதியே. 1

பன்னிரு கையன் பரஞ்சடர்ச் சோதி பனிமலையின்
மன்னிய அம்பிகை மாண்புறு புத்திரன் மாமலர்த்தாள்
சென்னியில் வைத்தென் சிறுமை தவிர்த்து சிறப்புறவே
மன்னு மினுவை வளம்பதி நொச்சிப் பரஞ்சடரே. 2

உய்வதற் கோர்வழி யென்று உயர்பரங் குன்றினிலே
தெய்வத யானை திருமணக் கோலத்தை தேர்ந்தவளை
கைவேல் பிடித்துங்க் கீரார்க்கு கண்ணருள் கற்பகத்தை
மெய்யா ரினுவையம் நொச்சிப் பதியின்று மேவினனே 3

ஜூயா வென்றுன் னடிபோற் றிசுக்தேவற் கன்றெருநாள்
பொய்மாயன் காட்டிப் பொருதினுஞ் சூர் பொருப்புடனே
வையார் நுதிவடி வேலால் வதைத்து வரமளித்த
செய்யா ரினுவை வளம்பதி நொச்சியம் சேவகனே. 4

காராரும் கண்டத்தர் கண்ணினிற் தோன்றிய கற்பகமே
சீராருஞ் செந்திற் பதிமேவி நின்ற செமுஞ்சடரே
பேஞர் பிறப்பிறப் பிலையென் ரென்வினை தான்றுக்க
சீரா ரினுவையம் நொச்சிப் பதிவளர் சேவகனே 5

வேலும் மயிலும் துணைசெய்ய வேங்காகள் முன்பு சென்று
சாதும் பலபல நீதிகள் சாற்றிய சற்குணாளை
சீலம் பலகொண்டு செய்வீர் பலதொண்டு சீர்பெறவே
ஞாலம் புகழ்இனு வைநொச் சியம்பதி நாயகற்கே. 6

கல்லா அறிவிற் குடைப்பட்ட என்னைக் கருளையிலுள்
வல்லாள ஞக்கிய வானவன் வார்கழற் கேளிதமும
சொல்லாற் துதித்து சுடர்வடி வேலவென் மேத்துதற்கு
நல்லா இனுவையம் கொச்சிப் பதியமர் நாயகனே

தங்கு மனத்தி னுடையவ ராமினும் தங்கிழையார்
பாங்குடன் பற்பல தொண்டுகள் செய்து பரைந்திடுவார்
தாங்கிய வேலுடைச் சற்குரு பாதம் சரண்புகுவார்
ஒங்கிய சோலீ இனுவைநோச் சிப்பதி உத்தமதே

8

எத்தனை சென்ம மெடுத் தெடுத் தெய்தத்தைத் கேழிருஷ்டேங்
அத்தனை யுமறிக் தாண்டான் அறுமுகன் சற்குருவாய்
வித்தகக் கோலம் விளக்கிய வேற்பெரு மாஜையின்று
சத்தியம் கொச்சி இனுவைப் பதியினிற் சார்ந்தனனே.

9

சொல்லுகைக் கில்லையென் ரெல்லா மிழுக்த சுகமனித்த
வல்லவன் வார்கழல் வாழ்த்திட வாய்மைக ளன்செனியில்
சொல்லிய சம்குரு சோதிச் சுடர்வடி வேலுடையான்
நல்லினு வைநோச் சியம்பதி நல்கிய நாயகனே.

10

காலங் கழிந்தன கள்வர்கள் போயினர் கற்றுணர்ந்தீர்
சீலச் சிவக்கும் ரண்செய்ய சேவடி சேர்ந்திடுவீர்
காலீ மலர்கொடு கண்மாரி பெய்யக் கருணையொடு
கோலக் குமரன் குறவள்ளி காந்தனைக் கூடுமினே.

11

சேவற் கொடியன் சிவனாரித்த சிவக்கொழுந்து
காவற் புனத்தில் களவொடு வள்ளியைக் கைப்பாடிடுத்து
காவிற் கலந்து கழலடி காட்டிய காரணைனைச்
சேவித்து நற்றவர் சேர்ந்தார் இனுவையாஞ் சிர்ப்பதிக்கே.

12

ஆரு ரமர்ந்தவென் ணைய னளித்த அருட்குமரன்
பேரூரில் மேவிய பெம்மான் பினிதவிர்க் கும்பெருமான
காருநுங் கண்டர் கருத்திற் பிரணவங் கற்பித்தவன்
ரரார் இனுவையம் கொச்சிப் பதியி விருந்தவானே.

13

பொன்னைப் பொருளை நற் முறையர் வாழ்வைப் புவியினுள்ளே
உண்ணி உழலா வகுகுயர் ஞான பெனக்களித்து

என்னை எனக்கடு ளென்குரு வாகு மறுமுகவன்
தன்னை இனுக்கயம் நொச்சிப் பதியில் தாழ்ந்தனனே. 14

கருவற்ற நாள்முத லாகக் கழல்தி காண்பதற்குப்
பெருகுற்ற செல்வமும் பேண தொழிந்து பிறப்பறுக்க
உருகுமென் உள்ளமும் யானும் உனதடி யார்தொகையுள்
ஒருவனென் ரூர்க்கு மொருவன் இனுக்கவ யறுமுகனே. 15

காலை மலர்கொடு கற்றவர் நற்றவர் கண்களிக்க [ன்று
சிலத்தை வேண்டிச்செஞ் சேவடித் தொண்டினேச் சேர்ந்துநி
கோலக் குறமகள் குஞ்சரி பங்கன் குணம்பரவும்
சிலத்தர் வாழினு வைநொச்சி யம்பதி சேர்மன்களே. 16

வேலும் மயிலும் துகீர.

ஆ ந க ா .

கடவுள்.

கடவுள் எத்தனை பேர்? ஒருவரே, அவரை அறிவேன். அவரே
அன்மாவின் மூலமாவர்.

— உபநிடதம்,

என்னைவிட உயர்ந்த தொன்றுமில்லை. முத்துக்கள் தாலில்
கேர்த்துள்ளதுமோல் ஏரபஞ்சம் முழுவதும் என்னிடமேயுள்ளது.

— பகவத்கிழை

என்னாப் பொருள்களிலும் ஒரு பொருள் உள்ளது. அதுவே
ஒருகுவைப் பலவாக உண்டாக்குகின்றது. அப்பொருளைத் தங்கள்
அகத்தே காண்பவரே அழியாத இன்பத்தைப் பெறுவர்.

— உபநிடதம்

வஞ்சகமிள்ளி சியாயமாய் நடந்தான். எந்தக் கடவுளுக்குப்
இரார்த்தனை செய்யவேண்டும்?

...கன்முழியமதம்.

அங்கவற்றியாடு!

(செல்வி தடாதகைப்பிராட்டியார் சோமசுந்தரம்)

பெறுதற்கரிய மாணிடப் பிறவியைப் பெற்ற நாம், நம்முடைய வாழ் நாளை வீணாகக் கழிக்கிறோம். நம்முடைய அங்கங்களை ஆண்டவனுக்காக அர்ப்பணிப்பதற்குத் தயங்குகிறோம். நம்மை அலங்கரிப்பதற்கும், பலவிதமான இன்பங்களை நுகர் வதற்காகவும் இவ்வடிலை உபயோகிக்கிறோம்.

ஆனால் நாம் பெற்ற இவ்வடிலை என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி சிந்திப்போம் முதலில் மிக முக்கியமான அங்கங்களுள் ஒன்றான தலையை எடுத்துக்கொள்வோம். தற்காலத்துப் பெண்களின் தலையைப் பார்த்தவுடன் என்ன நினைக்கத் தோன்றுகிறது? தலையில் கூடை கூடையாக மலர் வைக்கவும், வித விதமான கொண்டைகள் போடவுங்கான் இறைவன் தலையைத் தந்தார் என எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அப்பர் சுவாமிகள் என்ன சொன்னார்? “நல்யே நீ வளங்காய்” என்று பாடினார். இன்னும் ஒரு பெரியவர், சற்று விரிவாக பாடியுள்ளார். அதனை இங்கு கூறுகிறேன்.

“குற்றம் குறைத்துக் குறைவின்றி மூவுகின்
அற்ற மறைத்தாங் கருள்பரப்பி—முற்ற
உரைந்தானைப் பாடாத நாவல்ல; அல்ல
சிறந்தான்றுள் சேர தலை”

அகவே முற்றும் உணர்ந்த ஆண்டவன் து திருவாடுகளை வண்டி காத தலைகள் தலைகளாகா.

அடுத்தாக நம்முடைய கண்களின் பயணை ஆராய்வோம். நம்முடைய கண்களிலூல், நிலையற்ற காட்சிகளையள்ளாம் கண்டு களிக்கிறோம். ஆனால் பார்த்து மகிழ்வெண்டியதைப் பார்க்க மறுக்கிறோம். எதைக் காணவேண்டும் என்பதைப்பற்றிக் கீழ் வரும் பாடல் கூறுவதைத் தோக்குவோம்.

‘போருளேன் போர்ந்தகள்று, போன்றால் போன்றேங்குர்
இருங்க காண்பான் கண்ணல்ல—மாறுமிருப்
போய்க்காட்சி நீங்கிப் போருவரு ஒங்குவடையான
நங்காட்சி காண்பான் கன்.’’

இனிமேலாவது அழியும் தன்மைவாய்ந்த காட்சிகளை நீக்கி
ஒப்பற்ற முட்குவடகளையுடைய இசுறவனாத திருவருவைக்
காண்போமாத.

நமக்கு ஆண்டவன் தந்த செவிகளினால் என்ன செய்கி
ரேஞ்? சினிமாப் பாட்டுகளை ரசிக்கிறேஞ். அழிய காதனி
களை எல்லாம் அணிந்து செவிகளை அலங்கரிக்கிறேஞ். இதற்
காகவா நமக்கு செவிகளைப் படைத்தார்? அதேத் பாடல் இக்
கேள்விக்கு விடை கூறுகிறது.

“கண்டவர் காழுறாங் காமருசீர் காதிற்
துண்டலை பெய்வ செவியல்ல—கொண்டுலகில்
முன்று முனைந்தவற்றின் முன்னது முட்டின்றிச்
குன்று சுவையப் பெய்வ.”

ஆகவே, அறம், பொருள், இன்பம், இவற்றினை உணர்த்
தும் அற நூல்களைக் கேட்டு சுவைப்பனவே செவிகளாம்.

“சாந்தும், புகையும், துருக்கமும், குங்குமமும்
மோந்தின் புறுவன மூக்கல்ல—வேந்தின்
அலங்கு சிங்காதனத் தண்ணலடிக் கீழ்
இலங்கிதழ் மோப்பதா மூக்கு.”

மூக்கின் பயனைப் பற்றி மேற்கூறிய பாடல் என்ன கூறு
கிதது? மூக்கினால் சந்தனம், அகிற்புகை, கல்தூரி, குங்குமப்பு
அகிய வற்றை முகர்ந்து இன்புறுமல், எம்பெருமானது திருவடிகளில்
பெய்து விளங்குகின்ற மலர்களையே முகர்ந்து இன்புற
வேண்டும். ஆகவே, நாம் இனி வாசனைப்பொருட்களை மேனி
யில் பூசி அதன் வாசனையை முகராமல், மேனியில் திருநீற்றைப்
பூசி, ஆண்டவனது திருவடிக்கு அர்ச்சனை செய்த மலர்களை
முகர்ந்து இன்புறவேண்டும்.

தவப்பயனுடைப் பெற்ற இம்மாணிட உள்ளின், ஒவ்வொரு அங்கத்தையும், ஆண்டவனின் வழிபாட்டிற்காக அப்பணிக்கவேண்டும். நமது நாகரீகத்தைக் சுற்று குறைத்து, சூசவ சமயக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றி வருவோமேயானு». நமது சமயமும், தமிழ்ப்பாலையும் ஒங்கிலாகவரும் என்பதில் சுற்றும் ஜயமில்லை.

“கன்றுநலையை நோக்கும் கன்களே கன்கள்
 கறைக் கன்டன் கோயில் புகும் கால்களே கால்கள்
 பென்னேஞ்சு பாக்கைப் பணியும் தலைகளே தலைகள்
 பிஞ்சுக்களைப் பூசிக்கும் கைகளே கைகள்
 பண்ணவன் தன் சிரியை நன்றாவே நன்றா
 யன் சிறையே சேட்கும் பதஞ்செயிகளே செயிகள்
 அண்ணல் போல்க்குறி நிலைக்கும் நெஞ்சமே நெஞ்சம்
 அவள்திக்கீர் அடிமை புகும் அடிமையே அடிமை.”

(தேவாரம்.)

யாங்கல் வாழ்த்து

தமிழ் மக்களின் உள்ளங்கள் முகிழ்ச்சியால் பொங்கலம் இப்பொன்னுளில், தங்கள் வாழ்வில் எல்லா வளமும் சிறக்க “ஜோதி”யின் அன்பான வாழ்த்துக்கள்.

நாவலப்பிட்டி.

14-1-59.

“ஆத்ம ஜோதி”

முக்குணப் போராட்டம்.

(சுவாமி அமரானந்தர், ரிஷிகேஷ்)

காட்சி 2.

நந்தவர்: (இமயம் தோக்கிவரும் பொழுது) ஆஹா என்ன அழகு! இயற்கையின் மோனத்தால் மனம் தானுகவே தன் இருப்பிடமாம் மோனத்தை நாடுகிறது. இறைவனை சதாகால மூம் நினைத்திருக்க ஏகாங்க இடம். புராணம், தீதிகாசம், கூறும் புண்ணியத் தலமன்றே இமயம். குருநாதர் சிவானந்தர் என்னைச் சீட்டகை ஏற்றுக்கொள்வாரோ? எனக்குப் புகவிடம் கொடுத்து ஆத்மவித்தைக்கு வழி காட்டுவாரோ? அவரிடமே செல்வேன். இப்பொழுது உள்ள உண்மையாம் யோகிகள் பலருள் வெளியிலக்கு நாம்காண சேவை செய்யும் ஞானி அவர் ஒருவர்தான். அவரது ஆசிரமம் சேருவேன். செடி, கொடி, மரங்கள் சூழ்ந்த இடமாகவும். வேதசாஸி, யாகசாஸி உள்ளதாகவும், பசுக்கள் நிறைந்ததாகவும், சீடர்கள் சூழ்ந்த அவர் ஜிடாமுடி பாரத்துடன் அமர்ந்திருப்பார் மிக தேஜஸ்தான் கூடிய முகத்துடன்.

(ஆஸ்ரமம் சேர்ந்தபிறகு)

ஹா இதென்ன விக்கை! நான் செய்த கற்பணை எங்கே இங்கே நான் காண்பதென்ன? காடு, செடி, கொடிகளால் சூழ்ந்த கூரை வேய்ந்த பர்ணகசாஸி. எங்கே நகரப்பாணி பில் மிக அழகாகக் கட்டப்பட்டுள்ள இந்தக் கல்மாளிகைகள் எங்கே. தோவணத்துடன் வந்த முனிவர் எங்கே அவ்விடத்திலும்நடான இந்த மாயை எங்கே.

நரும்: நமு: (சேர்ந்தவாறு) கண்பா மோசம் போய் விட டாய். கண்ட கற்பணை பொய். கானுவதே மெய். நாம் புதன்ற புத்தியை இப்பொழுதாவது ஏற்றுக்கொள்வாயா? சொல்லாது தூதிவந்த நீ திரும்பிச் செல் அவர்கள் வீட்டில் உள்ளை ஏற்றுக் கொள்வார்கள்.

நந்தவர்: சீ சிறுத்துங்கள்! 'என்னித்துணிக் கருமம்' என்பது போல் வந்தது வந்ததே. அது எவ்வாறு இருப்பினும்

பார்த்து விடுவது. சாலத்திற்கேற்ப குந்தாகர் கட்டிடங்களாக வும் நகரமாகவும் கோத்தை மாற்றியிருக்கிறார் விஞ்ஞான உலகத்திற்கேற்றவாறு.

(சிலரோடு பேசிய பிறகும், ஆசிரமத்தைச் சுற்றிப் பார்த்த பிறகும்)

இதென்ன? நான் இங்கிருப்பதும் உலகில் இருப்பதும் ஒன்று என்றல்லவா படுகிறது. லைசூத்தகணக்கான மதிப்புப் பெறும் நிழற் படம் பிடிக்கும் இடம், அச்சகம், அதிகமான பேர்உடையப் பணியையே நாடினாக்கமாகச் செய்வது, கண்ணாடி அலமாரிகள், மேசைகள், சோபாக்கள் இவைகளெல்லாம் எனது மனதைக் கலக்குகிறது.

ஆஹா சாதனைக்கேற்ற இடமும் இருக்கிறது. மஹா மந்திரக் கீர்த்தனை ஹால், விசுவநாத ஆலயம், காலை வேத கோவி வகுப்பு, ஏகாந்தத்திற்குக் கங்கைக் கரையும், தத்தாத்ரேய கோவி லும், குடைகளும் இருக்கின்றன. ஆம் அவர் இரண்டையும் உண்டுபண்ணியிருக்கிறார்.

தால்: பார்த்தாயா சத்வம். ஜாக்கிரதை! உலகிற்கு செல்! பிராப்தத்தை வெல்ல உன்னால் இயலாது.

சத்வர்: அவர்கள் சொல்லிவந்தது உண்மையோ. எதற் கும் குருவைக் காண்போம் மாலை.

(குருவைக் கண்டபிறகு)

ஆஹா! என்ன சுந்தர உருவும். தேஜஸ் உள்ளறைகம் கருணைகாட்டும் இருக்கயம் சிட்டைக் கங்கேன் என்று கூறியதும் ஆகினிட்டர் இருங்கள் என்று அடைக்கலம் தந்தார். புல்தகங்கள் வழங்கினார் இலவசமாக. என்ன அன்பு இவரல்லவோ யோகி. இவரிடமிருந்தால் அமைதியுண்டாகும். இருந்தாலும் சூழ்நிலை பிடிக்கவில்லையே. எனக்கு அவர் இட்ட பணி நான் எதைத் தியாகம் செய்து வங்கேனே அதையால்லவா. இறை வளை எப்பொழுதும் நினைப்பதற்காக வந்த என் மனம் இப்பணியைச் செய்ய இடம் கொடுக்கவில்லையே என் செய்வது என்னால் இங்கு அமைதி பெற்றுடியாது. செல்வேன் வேள்ளில் வேறு ஆசிரமம் கோக்கி.

தய்வு ரேஷன்: ஹம்ஹா (சிரிக்கிருர்கள்)

(பலமாதங்கள் சுற்றிய பிறகு)

சத்வர்; தனியாகச் சென்ற நான் முழு நேரமும் சாதனை செய்ய முடியவில்லையே. பகவில் எவ்வளவோ நேரத்தை தூக்கம், அரட்டை இரண்டிலும் அல்லவா செலவழித்தேன். ஜீயோ! எங்கு வேண்டுமானாலும் படுக்கவேண்டிய சாதகங்களை எனக்குப் படுக்க முடியவில்லையே!

ஆஹா! உணர்ந்தேன். குரு வகுத்துள்ள உண்மையை. சாதகன் வளர்ச்சி ஆனமை வேகத்தை யொத்தது. அவன் ஆசிரமச் சூழ்நிலையால்தான் வளரபூடியும், உலகின் பல இடங்களினின்றும் அமைதி நாடி வருபவர் பர்ணக சாலையிலும், புல்படுக்கையிலும் இருக்கமாட்டார்கள். நீ ஆத்மீகத்தில் வளரசில செளகரியங்கள் தேவை அவை இல்லாவிடில் இல்லம் நோக்கி ஒடியிருப்பாய் குருநாதர் வகுத்த நாகரீக வழி அரை குறை வைராக்கியத்துடன் வரும் சாதகரும், உலக இல்லறச் சாதகரும் வளரவே! அது அவருக்காக அல்ல. தன்னலமற்ற வேலை செய்வதால் உள்ளம் தூய்மையாகிறது. சிறிது சிறிதாக சாதனையால் தீவிரமாகப் பழகுவதால் மனது ஒரேயடியாக முரண் செய்யாமல் நீ வகுக்கும் யோக வழியில் வருகிறது. சங்கீதம், நாட்டியம் முதலிய ஹானியற்ற சில மாற்றங்கள் பச்சோந்தி மனத்திற்கு தேவையே. ஆனால் கண்ணும் கருத்து மாக நீ செய்துவரும் சாதனையை விடாதே. எந்த ஆசிரமம் சென்றாலும் இப்படியே அல்லவா இருக்கிறது. அமைதி மனதில் இருக்கிறதா அல்லது வெளியிலா? மனதில் அல்லவா? ஆகையால் குரு வகுத்த வழியும் அவர் ஆசிரமம் மேல்.

நெஞ்சுக்கு.

உன்றென் திருதெய்வ உன்டென் திருவியர் செல்லவைகளை
அன்றென் திருப்பதித் தோற்றும் பார்ந்த ஏற்ற தட்டும்
நன்றென் நிருதூ நிங்காம் நேரம் சிட்டையி.
என்றென் திருவென் பேஷன் கேவுப தேவமிடே.

(பட்டினத்தார்)

முங்கப் போகும் வேளை.

(பரமஹம்சதாசன்.)

அம்மா, தாயே காத்தநளாய்;
அடியேன் வாழ்வுச் சிறுடைத்,
வெம்மா பிறவிக் கடல்தனிலே
ஆழகப் போதம் வேலையிடு. 1

புத்தி மயக்க மெனும்பெரிய
புயல்நாற் ரிசையும் சூழன்றிடுது!
சற்றும் பயிற்கி யற்றமனம்
தான்சக் காணச் செலுத்திடு. 2

துடுடியுத் தன்று பவரோ, என்
சொற்கே ஸாப்புன் பின்லோகளாம்
கடுடியுக் காமக் தரோதமுதற்
காளை அறுவர் அம்மம்மா! 3

படுகாற் றத்தீன் நம்பி யங்கோ,
படகை வீடுத்தேன், பாய்விரித்தே;
கட்சிப் பொழுது நடுக்கட்சில்
கனிழ்ந்து வீடும்போற் காண்கிறதே! 4

(பகவான் பூர்ண ராமகிருஷ்ணருக்குப் பிடித்தமான வகைப் பிரபல
ஒன்றின் கருத்து.)

சங்கத்தை விடு.

(கவாமி அபேபதானந்தா.)

தொழிலாளர் சங்கம், வாலிபர் சங்கம் என்றும் பல சங்கங்கள் தோன்றும் இக்காலத்தில் சங்கத்தை விடு என்று ஒரு வன் கூறினால் அவனைப் பைத்தியகாரன் என்றே உலகம் மதிப்பிடும். இச் சங்கங்கள் தோன்றுவதின் நோக்கமென்ன? தன்னலத்தை மட்டும் கருதாமல் அதற்கு முதலிடம் கொடுக்காமல், எல்லோரும் ஒன்று சேர்க்க பொது நண்மைக்குப் பாடு படுவதையே சங்கங்கள் தங்கள் முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டுளா. தன்னலத்தைச் சுற்று மறக்கவேண்டுமானால் எது முதலில் மறையவேண்டும். ‘நான்’, ‘எனது’ அழிய வேண்டும். இந்த ‘நான்’, ‘எனது’ என்பதையே சங்கம் என ஈண்டு குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

மகாபாரதத்தை உலகுக்கு ஈந்த வியாசபகவானின் புதல் வர் பிறப்பிலிருந்தே உலக உணர்ச்சி இல்லாமல் பகவத் சௌருபத்தையே கண்டு கொண்டிருந்தவர். சுகர் என்ற நாமம் பூண்டவர். ஒரு காள் தங்கையிடத்தில் பாடம் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். உலகியல் முறையில் பூண் ஞானம் பெற சுகர் ஒரு குருவை நாடிச்செல்ல வேண்டியதாயிற்று. வியாசரிடம் உபதேசம் பெறும் பொழுது தங்கை தனையன் என்ற எண்ணாந்தான் நிலவிற்றே ஒழிய குரு சிற்ய பாவம் ஏற்படவில்லை. ஆகையால் வியாச பகவான் சுகரை ஐனகரிடம் அனுப்புகிறார் உபதேசம் பெற.

அரண்மனை வாயிலை அடைந்தவுடன் அங்கிருந்த காவலர் வியிடம் வியாசருடைய மகன் நான். என்னுடைய தங்கை ஐனகரிடம் உபதேசம் பெற இங்கு அனுப்பியுள்ளார். உள்ளே வரலாமா? என்று அனுமதி கேட்டு வருமாறு அவனை அனுப்பினார். சிறிது நேரத்தில் திரும்பி வந்த காவலாளி ‘நீங்கள் சங்கத்துடன் வந்துள்ளீர்களாம். அதை விட்டபிறகு தான் உள்ளே வரலாம்’ என்று ஐனகர் கூறுவதாகப் பகர்ந்தான். ஒரு கையில் கமண்டலத்துடனும் மற்றொரு கையில் ஒரு தண்டத்துடனும் கோவண்டியாக வந்துள்ள தன்னிடம் என்ன

சங்கம் இருக்கிறது என்று புரியவில்லை சுகருக்கு முதலில், சிறிது நேரம் சிந்தித்துவிட்டு கமண்டலத்தையும், தண்டத்தை யுமே சங்கம் என்று குறிப்பிட்டிருப்பார் என எண்ணில் அவை களை உடைத்தெறிக்குத்துவிட்டு மறுபடியும் காவலாளியை அனுப்புகிறார். அதே பதிலைத்தாங்கி அவன் திரும்புகிறான் இரண்டாவது முறையும் மோசித்தார்ச்சகர்.வியாசருஷடயாடுத்திரால்லவா? விசாரணை செய்து செய்து புரிக்குத்துகொண்டுவிட்டார். தன்னிடத் திருந்த சங்கத்தை. இந்த ‘நான்’ ‘என்னு’ என்ற அகங்கத்தையே சங்கம் என்று ஜூனக மகரிஷி பொருள்படுத்தியிருக்கிறார் என தெரிந்து விசாரணையில் ஆழ்ந்துவிட்டார்.

நான் எனது அகன்றவுடன் இந்த உலகம், அவரது சரீர உணர்ச்சியை மறைந்துவிட்டன. ஏழு நாட்கள் சமாதியில் ஆழ்ந்துவிட்டார். இந்த நிலையில் உள்ளேவர ஜூனகருஷடய அனுமதியைப் பெற்று அவரைக் கூப்பிட வந்தான் அந்தக் காவலாளி அவன் கூறியதும் எதுவும் புரியவில்லை சுகருக்கு, தான் யார், எங்கு வந்தோம். எதற்காக வந்தோம், என்ற எந்தச் சிந்தனையும் அவருக்கு இல்லை. பல முயற்சிகளுக்குப் பிறகு தான் அவரை நிஜு சரீரத்திலிருந்து காய சரீரத்திற்கு இழுத்து வர முடிந்தது. கீழ்நிலைக்கு அவர் மனம் இறங்கிய பிறகே தான் வந்த காரியத்தை உணர்ந்து உள்ளே நுளைந்தார். தர்பார் மன்றபத்தில் அவர் கண்டது என்ன? பலவிக் கூடம்பரங்களுக்கும் வசதிகளுக்கும் இடையில் ஜூனகர் மந்தவராஸத்துடன் அமர்ந்திருந்தார். இந்தப் போகப் பிரியரிடத்தா என் தந்தை என்னை அனுப்பினார் என்று நினைத்தது அவர் உள்ளம். இன்னும் சற்று நெருங்கிய பின்னர் அவர் கண்ட காட்சி அவரை வியப்பில் ஆழ்த்திவிட்டது. தன் தவறான எண்ணத்திற்கு மன்னிப்புக் கேட்க ஒடுமீபடி செய்தது. ஜூனகர் எத்தகைய மஹரிஷி என்பதை அவருக்கு உணர்த்திற்று. அந்தக் காட்சி என்ன? அந்த மதிலாபுரியின் மன்னன் ஒரு காலைத் தண்மையான சந்தனக் குழம்பிலும் மற்றெரு காலை அக்கினி குழம்பிலும் வைத்துக் கொண்டு எஃதொன்று குழம்பிலும் பாதிக்கப்படாமல் புன் சிரிப்புடன் வீற்றிருந்தார். இப்படித் தன் சரீரத்தை சுக துக்கம் சிதோஷ்ணம் பாதிக்காமல் இருக்குமாறு கட்டுப்படுத்திய அந்த மகான் எவ்வளவு பெரியவராக இருக்கவேண்டுமென்று நினைத்த மாத்திரத்தில் சுகர் ஓடி அவர் காலில்விழுங்கு சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்தார். ஜூனகர் அவரைத் தூக்கி நிறுத்தி

என்று வியாசர் உபதேசித்ததையே அருளினார். தந்தையிட மிருங்கு செவியுற்றகாலை தனக்கு அவையெல்லாம் தெரியும் என்று கூறிய சுகர் இன்று ஜனகிடமிருங்கு பணிவுடன் கேட்டுக்கொண்டு குருவின் அருளைப் பெற்றுத் திரும்புனர்.

துறவறம் என்று கூறுமிடத்து இந்தப்பொருள், உற்றூர், பெற்றூர், பதவி இவைகளைத்துறப்பது மட்டுமல்ல. இவை முதல் படிதான். இவை உண்மை நூனத்தை அளிக்காது. இந்தத் துறவறம் பகவத் தரிசனத்தைக் காட்டாது. நான் எனது என்ற இந்த இரண்டை அழிப்பதே உண்மைத் துறவறமாகும் நூனிகளும் மற்றப் பெரியார்களும் இதற்காகவே பல சாதனைகள் புரிகின்றனர். ஆனால் பக்தனே எந்தச் சிரமமுமில்லாமல் அதை ‘அவனில்’ கரைத்து விடுகிறோன். பார்க்குமிடமெங்கும் நிக்கமற அந்த பகவானுடைய கோற்றம் தான். இந்திலையில் அவனுக்கு நானும் எனதும் இருக்க இடமெங்கே? மற்ற சாதகர்கள் நான் என்பதை வைத்துக்கொண்டுதான் சாதனை செய்யமுடியும். அந்த நான் உள்ளளவும் இறைவனைக் காண முடியாது. பக்தன் இந்தச் சங்கங்களை முட்டையாகக் கட்டி ‘அவனு’டைய பாதத்தில் சமர்ப்பித்துவிடுகிறோன். அதனால்தான் பக்தனுடைய தேவைகளைத் தான் கவனித்துக் கொள்வதாக தீர்தாசாரியன் அருளியுள்ளான்.

“ஏதேது சொன்னாலும் ஏதேது செய்தாலும்
ஏதேது சிந்தித் திருந்தாலும்—மாதேவா
செயலை என்ற நினதருளாலே உணரின்
என் செயலே காண்கில்லோ.”

என்றபடி நம்முடைய சங்கமாக நான் என்பதையும் எனது என்பதையும் அகற்ற எல்லாம் அவன் செயல், பான் அவனுள் அடக்கம், நான் வெறும் யந்திரம் அவன் யந்திரி, என்ற பெரும் படிப்பினையை நம் வாழ்க்கையில் கொண்டு நாம் கடைத் தேறுவோமாக.

இனுவில் கந்தசுவாமியார்மீநு/ஊஞ்சல்.

(இனுவில் சின்னத்தம்பிப் புலவர்.)

திருவிளங்கு மதியாட நதியுமாடக்
செஞ்சடைக் காட்டட முசமந்துமாட
மருவிளங்கு மானுமாட மங்கை
சிவகாமி மனம கிழ்ச்சியாட
அருள்விளங்கு தெரடையாட அழகமாட
அம்பஸத்தே நடனம்புரியும் எம்பிரான்தன்
கருணைதங்கு பாலகரே ஆமர்குஞ்சல்
கல்யாண வேலவரே ஆமருஞ்சல். 1

செக்கர்பயில் பவளத்தான் செறியநாட்டி
செழுமைமிகு பதுமமணி விட்டம்பூட்டி
தொக்கதங்கப் பரிபிளைத்த கயிறுகட்டித்
துலங்குநவரத்தின மணிப்பலகைசேர்த்து
மிக்கமுத்தின் பந்தரிட்டு மணிக்கச்சோடு
வெண்கவரி புனிந்தமணி யூஞ்சல்மீது
கைக்களிற்றின் இருந்துணையே ஆமருஞ்சல்
கல்யாண வேலவரே ஆமருஞ்சல். 2

இந்திரகேள்வனும் அயனும் மலரவன்
இறயவனும் வடந் தொட்டாட்ட
ந்திரனு மாதவனுங் கவிதைதாங்க
சனகன் முதலைஞேர் ஆலவட்டம்வீச
முந்து தவத்தினர் வேதகேதம்பாட
முந்துநகைவள்ளி தெய்வாணையொடு
நந்தகுருபர முருகர் ஆமருஞ்சல்
கல்யாண வேலவரே ஆமருஞ்சல். 3

தென் இனுவைநகர் வாழ்க அடியார்வாழ்க
சிவசமயம்வாழ்க வெற்றிச் செங்கோல்வாழ்க
மன்னுமறைய வர்வாழ்க மாரிவாழ்க
மன்னுயிர்கள் குறைவின்றி மகிழ்ந்துவாழ்க
தன்னிகில் ஓலிதிகமும் செவ்வேல்வாழ்க
தனிமயிறுஞ் சேவலும்சீர் பொலிந்துவாழ்க
கன்னியுமை பாலகரே ஆமருஞ்சல்
கல்யாண வேலவரே ஆமருஞ்சல். 4

திருமூறுக் காட்சி (28)

(முத்து.)

உமக்கே அடைக்கலம்.

உடம்பையே தான் என்றும் நினைத்து வாழ்பவர்கள் உண்டு. அது அறியானமயின் பாற்பட்டதாகும். உடம்பில் கல்ல இரத்தம் இருக்கும்வரை உடம்பின் மிகுக்கு இருக்கும். அகங்காரம் மூனைந்து நிற்கும். பணக்காரனிடம் பணமிடுக்கு உண்டு. பணமூலம் அகங்காரம் மூனைந்து எழுப்புகிறது. கல்வி யாளனிடம் நான் படித்தவன் என்ற அகங்காரம் மூனைத்து எழுகின்றது. நான் படித்தவன் மற்றவன் எல்லாம் மூட்டான் என்ற நினைக்கும் நினைவு மிகவும் பொல்லாத அகங்காரமாகும் இவர்கள் படித்தவர்களே தவிர பண்பு மனதிலே படியப்பெறு தவர்கள். கல்வி மனதிலே படியப் பெற்றவர்கள். வாலரிவன் நற்றுள் தொழுதலையே வாழ்க்கையாக உடையவர்களாக வாழ் வர். கற்பகவ கற்று அதற்குத் தகனிற்பார்.

மணிவாசகப் பெருமான் கல்வியென்னும் பல்கடற் பிழையாதவர், பதவியானசக்காக மந்திரி உத்தியோகம் பாராதவர்; அன்புக்காகவே அன்பு செய்தவர். கூடும் அன்பினிற் கும்பீட்வேயன்றி வீசும்வேண்டா விறவினர். நாத்திகம் பேசி நாத் தழும்பேறுதவர். தன்னை நன்கு உணர்ந்தவர். தான் இறைவனுர் கையிற்சிள்ளை என்பதைபவல்த அனுபவங்களுக்குடே உணர்ந்தவர். அப்படிசிருந்தும்கூட மணிவாசகனரை இறைவன் பலவழிகளிலே சோதித்துச் சோதித்து மாற்று ஏற்றினார். ஒன்றுமறியாத குழந்தைக்குத் தாய்தானே அடைக்கலப் பொருளாகும்.

முற்காலத்திலே பெண்ணீருக் கொடுக்கும் தங்கை மாப்பிள் ஜோயிடம் உன் கையில் பீர்ஜோ உனக்கே அடக்கலம் என்று பரிசு கொண்ட மனத்துடன் கூறி, நாத்தழுதழுக்கப் பேசி சிலதுளி கண்ணீர் விடுவானும். இக்காலத்து அப்பழக்கம் அரு சிவங்காலும் பழுமொழி என்னமோ தொன்றுகொட்டு வழங்கி வரத்தான் செய்கிறது. திருமணகாலத்தில் பெற்றேர்க்குரி வந்த திற்பிழைமொழியை திருமணமாகாத கண்ணயரும் இறைவாழ்வீன் வேண்டும் போது இறைவனைப் பார்த்துக் கூறத்தொட்டு

கினர். துண்பம் மேலிடும்போது தவிசெய்பவர்கள் என்றிருந்தவர்கள் எல்லாரும் கைவிடும்போது ஒரு ஆற்றுமை ஏற்படுகிறது. அத்தருணத்திலோதான் ஆண்டவளை உள்ளத்தோடு பொருந்த வாய்விட்டுக் கூவ மனம் எழுகின்றது.

சகலஜீவதோட்டகளுக்கும் சகலஜீவதயாபரனாகவும் தந்தையாகவும் தாயாகவும் விளங்குபவன் ஆண்டவன். ஆண்டவளைத் தாயாகப்பக்திசெய்தல் அவனாருளைப் பெறுதற்கு மிக ஜிலகுவான மார்க்கமாகும். மணிவாசகப் பெருமான் சன்மார்க்கத்திலிருந்து வழிபட்டவர். ஆற்றுமை வந்தபோது உம் கையிற்பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்று கூறுகின்றார். தன் கைப்பிள்ளையைத் தாய்காத்து வருவது இயல்பு. அங்கனமிருப்ப, ‘நின் கைப்பிள்ளையை நீயே காத்துக்கொள்’ எனத் தாயை வேண்டுவது ஒருபுதுமை. இப்பழமொழி வண்டோதரிக்கு அங்கமையாற் கூறப்பட்டு வழக்காற்றில் வந்த பழமொழியாகும் எனவும் கேள்விப்பட்டுள்ளோம்.

பழமொழி கேட்டுக் கேட்டுப் பழகிப்போதல் வழக்கம் உணர்வதில்லை; உணர்ந்தால்தானே செயலில் கிகழும். பண்டுதொட்டுப் பழகிவந்த கொள்கையைச் செயலில் போடும்போது அது புதுமை பெறுகிறது எனக் கூறிக்கூர்கள். பரம்பரையாக மக்கட்குலம் பழகிவந்த மொழியையாம் புதுப்பிக்கின்றேம். எமக்கு நிகழ்ந்த அச்சத்தினால் அதனைப் புதுப்பிக்கின்றேம். தகுதியற்ற என்னைத் தகுதியுடையவனுக்கி உலகரியத்செய்து கூடியிருக்தோர் அனைவருக்கும் உடனே முத்தி கொடுத்து என்னை மாத்திரம் அங்கியன்னவிலக்கிவிட்டார். உம்மைத்தனிரை எனக்கு இவ்வுலகில் வேறு யார்தான் இருக்கிறார்கள்? எமக்கு நிகழ்ந்த அச்சத்தினால் உம்மையிற்பிள்ளை உனக்கே அடக்கலம் என்று அங்கு அப் பழஞ்சொல்லிலைப் புதுப்பிக்கின்றேம். எம்மை வலிய வந்து ஆட்கொண்டதே ஒரு புதுமை. ஆட்கொண்ட என்னைக் கஷ்டப்பட வாவத்து வேடிக்கை பார்ப்பதே இன்னென்று புதுமை. ஆதலால் என்னையிருந்தாவது அம்பழஞ்சொல்லிலைப் புதுப்பிப்பிராக. எனக்குப் பின்னால் வருபவர்கள் என்றாலும் பலனாட்டும்.

எங்கள் பெருமானே உமக்கு ஒன்று சொல்லுகின்றோம். அம்பெருமான் எவ்வகூடுத அடியார்களாகிய எல்லாரையும் உட்படுத்தி எங்கள் பெருமான் என்கின்றார். முக்காலத்தும் உள்ள அடியார்கள் அத்தனை பேரையும் உட்படுத்தி எங்கள் பெருமான் என்கின்றார். நான் என்கின்றபோது எத்தனையோ கோடிக்கணக்கானவரில் ஒருவன்தானே என்று பொருள் பசு கிறது. நாங்கள் எனும்போது மிகப் பெரியதோர் கூட்டத் தைக் குறிக்கிறது. நான் உரைப்பேன் என்று கூறினால் சில சமயம் சுயங்கலம் ஆக இருக்கலாம் அல்லது என்னெருவனுக்கு மாத்திரம் பயன்படுவதாக இருக்கலாம். காங்கள் எனும்போது எல்லாரும் சேர்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வந்துள்ளோம். அது எல்லா ருக்கும் பயன்படுவதாகும் என்ற பொருளில் அமைந்துள்ளது. அதிகம் சொல்லவில்லை. நாற்றுக்கணக்கான கோரிக்கைகளுக்குச் செவிகொடுக்குமாறு கேட்கவில்லை. ஒரே ஒரு கோரிக்கையைமாத்திரம் கேட்டருள்க.

எமது உடம்பு உமது அடியாரைத் தவிர வேறு எவருடைய தோள்களையும் தழுவாதிருக்கட்டும். உனகடியார்களுக்கு ஆட்பட்டால் நான் மறந்தாலும் அவர்கள் மூலமாகவாவது நின்னை நினைவுபடுத்திக்கொள்வோம். நின் அன்பர்களைத் தின மூம் கானுங்தோறும் நினது நினைவையே உண்டாக்கும். நின தடியார்நினது புகழையே பேசுவர். நினதடியாரோடு சேர்ந்து வாழ்ந்தால் ஐம்பலு இனபழும் நினதேயாகும். நின்னை அனாவதந்து இதைவிடச் சுபைமான வழி வேறுகிடையாது. ஆத்தால் எங்கொங்கை நின் அன்பர் அல்லார் தோன் சேரந்த.

கையில்லாதவனைப் பார்க்கும்போது தான் கையின் பெருமைவிளக்குகிறது. இந்த அருணயோன கையினால் எத்தனையோ உயர்ந்த கருமங்கள் எல்லாம் ஆற்றும் வல்லமை இருக்கயாருக்கும் பயன்படாத கருமங்களை யல்லவா செய்கின்றோம். ஆண்டவனுடைய அர்சனைக்குப் பூக்களை அள்ளிப் பயன்படுத்தும் கையினால் பிற ஜீவர்களுக்கு துண்பமல்லவா செய்து வாழுகின்றோம். ஆண்டவன் நாமத்தை ஏழுதவேண்டிய கையினால் அவசியமற்ற கொடிய வர்த்தகைளை ஏழுதுகின்றோம். ஆண்டவன் அடியார்க்கு அண்ணியிடவேண்டிய கையினால் ஆக்காவற்ற

வர்களை அடிக்கிறோம். ஆண்டவனை கைகூப்பி வணங்கவேண் திய கையினால் நினையற்ற பொருள் புகழை வணங்குகின்றோம். ஆதலால் ஆண்டவனே!

என் கை உனங்கல்லாது எப்பணியும் செய்யற்க. நினது பணிக்கே கையைப் பயன்படுத்தவோமானால் ஆகாதன எல்லாம் நம்மையிட்டு ஒடிவிடும். நின் அன்பர் தோள்சேர்வதால் நினைவு நலமாகின்றது. கைநினது பணிசெய்வதால் செயல் நல்லதாகின்றது. கண் மிகப் பொல்லாதது; இல்லை கண் மிக நல்லது. ஐம்பொறிகளுள் கண்தான் தலைமையானது. தான் பாக்கும் பொருட்களினாடாக மனதை அலைக்களிப்பதில் கண்ணுக்கு இல்லை கண்ணேதான். ஆதலால்தான் கண்மிகப் பொல்லாதது என்றேன். ஆண்டவன் திருவருவைக் கண்டு கண்டு உள்ளங் ஞாரிக் கழிப்பதற்கு உதவுவதும் கண்ணே. ஆண்டவனே நின் திருக்கோலத்தைக் கண்டு கழிக்க எனங்கு இருகண் போதவில்லையே. இந்தோனைப்போல் ஆயிரம் கண்ணு வது தந்தாய் இல்லையே என்றெரு அடியார் ஏங்குகின்றார். ஆதலால் கண்ணைவிட நல்லதுமில்லை, இரண்டிலும் சரி பகவிலுல் சரி நின்னைத் தவிர வேறொன்றையும் எனது கண் காணுதிருக்கட்டும். கண்குள் பகல் எம்கண் மற்றென்றும் காணற்க. நின் ஜையே எல்லா உயிர்களிலும் எல்லாப்பொருட்களினும் காணும் அறிவினைத் தருவாயாக. அங்கும் காணும் பேறு கிடைத்த விட்டால் பார்க்குமிடமெங்கும் நீக்கமற நின்று விளங்கும் நின் கீர்த் தவிர வேறு யானாக காணமுடியும்? நினைவுக்கும் செயலுக்கும் மூலகாரணம் கண்ணே. ஆதலால் கண் நின்னையே காணும் பழக்கத்தைப் பெற்றுவிட்டால் நினைவும் செயலும் நின் மயமே யாகவிடுகின்றன.

இவ்வுலகத்தில் பிறக்க எமக்கு இவ்வியல்விளையே அருள் செய்வாயாலும் அவ்வருளைப் பெற்றுக்கொண்ட எமக்குச் சூரி யன் கிழக்குத் திசையிலன்றி வேறு எத்திசையில் உதயம் செய்தாலும் ஆவசித்தன்ன? சூரியன் கிழக்கின்கண் அன்றி வேறு திசையில் உதிக்குமானின் உற்பாதம் சிகழப்போகிறதென்பது கருத்து. இறைவன் சியதிப்படியே கடவாது சிரகங்கள் மாறி கடக்கால் திமை என்பது கருத்து. ஆனால் இறைவன் அடியார்க்கு அது விதிவில்ளாகும், சம்பந்தப்பெருமான் மதுரை செல்

ஸ்ரீப்பட்டபோது அப்பராதிகள் தடுத்தார்கள். சம்பங்க தப் பெருமானுக்குக் கோள்கள் நல்லாயில்லையென்பதே அப்பராதிகள் காட்டிய கரரணமாகும், சம்பங்கப்பெருமான் கோளரு பதிகம் பாடினார். நானும் கோளும் ஆண்டவன் அடியார்க்கு எப்போதும் கலமே என்று கூறி மதுரை சென்று சமன்றை வென்றார்கள். ஆனபடியால்

இங்குஇப் பரிசே ஈக்கு ரங்கேன் நங்குமே
உங்குரைநில் என் ஞாயிறு ஈக்கு ஏலேர் எப்பாவாய்

எம்முடைய அறிவுக்கும் தொழிலுக்கும் உரிய உறுப்புக்களை நின் அன்பர் அல்லாதாகர அறியவும் அவர்க்குத் தொளிர்ப் படவும் அவாற் பற்றப்பட்டவும் விடாது எம்மைப் பாதுகாப் பின் எந்தள்ளமும் நின்னையும்நின் அடியரையும் பற்றி இந்பு நம் என்கிறூர் மணிவாசகர். அவர் வாக்காலேயே அறியுங்கள்.

உங்கையிற் ரினை உங்கே அடைக்கலோன்று
அங்கு அப்பாஞ்சோல் புதுக்குரைம் அச்சத்தால்
உங்கை பேரான் உங்கு உறவு உருப்போர்கேன்;
உங்கைங்கை நீங்அப்பர் அல்லர் தோஞ்சேத்;
உங்கை உங்கல்லது உப்பவியும் செய்யறக்;
கங்குல் பக்களர்கள் ஏற்குநிறும் காளறக்;
இங்கு இப்பரிசே ஈக்கு ரங்கேன்! நங்குமேல்
உங்குரைநில் என் ஞாயிறு ஈக்கு ஏலேர் எப்பாவாய்.

பொதுங்: உமது கையில் உள்ள கிளை உமக்கே அடைக்கலம்; உன் உடமையைக் காப்பது உனக்கே உரியது, என்னும் அந்தப் பழுமொழியைப் புதியதாக்குகின்ற நாங்களும் உன்னைச் சேர்ந்தவர்களே என்கின்ற எமது பயத்தினால் எமது தலைவனே! உன்னிடம் ஒரு வார்த்தை சொல்வோம், கேட்டிருள்வாயாக, எமது சரிரம் உன் அடியார் அல்லாதாருடைய தோல்களைத் தழுவாமல் இருக்கட்டும்; எமது கைகள் உங்கைகே அல்லாமல் வேறு எவர்க்கும் எந்தக் குற்றேவலும் செய்யாதிருக்கட்டும்; எமது கண்கள் இரவும் பகலும் உன்னைத் தலை மற்றிருக்குவதையும் காணுமலிருக்கட்டும்; இங்கே இந்தனிதமாகலாதாதுஇறைவனே டீ ஏருளுவாயாகில் குரியன் எந்தத் திசையில் உதித்தால்தான் எங்களுக்கு என்னை தாய் மடியிலுள்ள ஒரு சிறு குழந்தைக்குத் தாயே அதற்குவேண்டிய வற்றை எல்லாம் வேண்டும்போது கிளைந்து செய்வதைச் சூரி, அக்குந்தை தாலுக ஒன்றும் செய்வதில்லை; ஆதுபோல் எனக்கு வேண்டியவற்றை எல்லாம் கீடை சிலைந்து செய்வாயாக

மிருந்தாவன மண்ணின் யகிமம்.

(கவாபி விர்மலானந்தர்)

மிருந்தாவன மண் திருக்கண்ணபிரான் திருவடிப்பட்டவையாதலால் அதன் பெருமை சொல்லுதென்றால் வார்த்தைக்கு அடங்காத விஷயம். அங்குள்ள மண், கல், புல், பூண்டு, செடி, மரம் அனைத்தும், மிருந்தாவனத்தில் மண்ணுகவும். புல்லாகவும் பிறக்கவேண்டுமென்று வரம் பெற்று வந்த மகா யோகி கனேயாகுமென்று ஸ்ரீ பாகவதாதிபுராணங்கள் கூறுகின்றன சாக்ஷகத் முத்திதேவியே அங்கு செடிகளாக காட்சியளிக்கி ரூளென்று பாகவதம் கூறுகிறது. யசோதரதேவி கண்ணபிரானை உரலிலே சேர்த்துக்கட்டி விட்டாள், (அன்பெறுப்பாசத்தினால்) அப்படிக் கட்டுப்பட்டதிலை அவனுக்கு தாமோதரன் எனப் பெயர் ஏற்பட்டது. முத்தியைக் கொடுக்கும் முகுந்தனகைய அவனே அப்படிக் கட்டுப்பட்டுகிடங்பதைப் பார்த்து தயாரும்தற, ஹே! முகுந்தா! நியே இப்படிக் கட்டுப்பயட்டுக் கீட்க்கால் என் கதி என்ன? என்று முக்கிய கேட்க கண்ணபிரானை ஹே முக்கிய! நீ இப் பிருந்தாவனத்தில் செடியாகத் தோன்றி வசிப்பாயாக! அங்கு வரும் பக்தர்களுடைய பாததுளி உன் மேல்பட்டு உனச்சுக் கதி கிடைக்குமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். முக்கியதேவி அன்று முதற்கொண்டு மிருந்தாவனத்தில் வாசம் செய்வதாகப் புராணங்கள் பகிர்கின்றன.

அதுபோலவே, மகா யோகிகள், முக்கர்தள், தேவர்கள் இன்னும் உபநிஷத்துக்கள் முகலிய பாபெரும் தவத்தே, ரெல்லாம், பகவானுடைய திருவடிப்பட்டவையாதும் பக்தர்களுடைய பாததுளி தன்மேல் படவேண்டுமென்றும், திரு பூர்தாவனத்தில் மண்ணுகவும், மரம் செடியாகவும் இருந்திருக்கின்பது பெரியோர்கள் முதுவாக்கு.

திருவேங்கடத்தில், ஓர் கல்லாகவோ, ஓர் புல்லாகவோ, அல்லது ஓர் மீனாகவோ பிறக்கவேண்டுமென்று அழ்வார்கள் பாடியுள்ளார்கள். நம் பிறவியும், புல்லாகி பூண்டாகி, கல்லாகி புழுவாகி, மனிதராகி வந்ததன்றே! இதை மாணிக்கவாசகப் பெருமான்மிக அழகாகப் பாடியும் உள்ளார்கள்.

மிருந்தாவனத்தில் ஒரு மகான்.

கோவன உடையுடன் ஓர் மகான் பிருந்தாவனத்தில் அங்குப் புனிதமான புழுதியில் புரண்டு உருண்டு, அங்கு மண்ணீரத் தன் உடம்பெல்லாம் பூசித்திரிக்கிறார். அந்தமண்ணீரின் பெருமை அங்கப்பித்தனுக்கு தெரியும்போலும்! கண்ணபிரான் அன்று அந்த வண்ணீரையே உண்டார். அவன் மண்ணுண்ட இடம் “இராணுரதி” என்றும் திருப் பெயரால் இன்றி வழங்குகிறது. யானை புழுதியை தன் சிரமேல் அள்ளி அள்ளிப் போடுவது “அவன் திருவடிபட்டமன்னங்கேயாவது அகப்படாதா” என்று தான், — என்று சூரதாஸ் பாழியுள்ளார். குழந்தைகளும் புழுதியில் உருண்டு புராணவது அதே காரணம்தான் போலும், புத்தி அல்லது பகுத்தறிவிலும் அகந்தைக்கொண்ட பனிதர்கள்தான் ஏமாக்குபோகிறார்கள்:-

கோவன உடையுடன் திரியும் பித்தர் யார்?

அவர் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் வங்காள தேசத்தில் ஓர் நீதிபதியாக இருந்தவர். ஆலல் இப்பொழுதோ என்றால் கிருஷ்ண பைத்தியம்கொண்டு திரிகிறார். அவர் நீதிபதி (ஜூட்ஜ்) யாக இருக்கும்பொழுது ஒரு சமயம் அவர் பெஞ்சில் ஓர் சிக்கலான வழக்கு வந்து ரேர்ந்தது. தெரப்பு சொல்ல மிகவும் சிரமப்பட்டார். முகழுடி மனிதர் ஒருவர் அப்பொழுது வாதி பக்கத் திற்குச் சாக்கியாக அங்கு தோன்றினார். நீதிபதி வந்த சாக்கியைப் பார்த்து ஆங்கரியப்பட்டு “உன் பெயரென்ன?” என்று வினாவினார். அந்த முகழுடி மனிதர் “எனக்கு பல பெயர்கள் உண்டு. வாதிகள் சமர்ப்பித்திருக்கும் விண்ணப்பத்திலே பார்! அதிலே சாக்கியரக்க கையெழுதுத்து போட்டிருக்கிறேன்!! என்று கூறி தன் முகழுடியை மாற்றி ஒரு கண மட்டும் காட்டினார். நீதிபதி கூர்ந்து பார்த்தார் ஆ!!! என்று மூர்ச்சையாக விழுந்தார், நீதிமன்றமொல்லாம் ஒரே அமளி. நீதிபதிக்கு மூர்ச்சைகெளிய இரண்டு முன்று நாட்கள் ஆகினிட்டன. வழக்குப் பத்திரத்தில் வாதிபக்கம் சாக்கியின் கையெழுத்தை பரிசோதித்தபோது பிருந்தாவனவிஹாரிலால் என்று சுந்தரமான வாடினில் கையெழுத்துப் போட்டிருந்தது. வாழ்க்கையில் பெரும் வாய்ப்புப் பெற்ற அந்த நீதிபதி துறவு முண்டார். (தொடரும்)

தமிழ் திருநாளில் ஒரு வேண்டுகோள்.

பத்திரிகைகளும் சங்கங்களும் வழிகாட்டுக!

தமிழ் மறைக்குத்தாங்குதல் நிலைவர் விடுத்தத்தைப்பொங்கற் செய்தி.

“வருகிற கைப்பொங்கற்றிரு நாளிலே திருவள்ளுவர் அன்டு 1991 தொடர்க்கிறது, எமது தமிழ் மறைக்குத்தத்தின் முயற் சியாலும், அன்பர்களின் ஒத்துழைப்பாலும், பல பத்திரிகைகளும் சங்கங்களும் திருவள்ளுவர் தொடர் அண்டினை இப்பொழுது வழங்குகின்றன. தமிழ்ப் பெருமக்கள் யாவரும் சாதி மத அரசியற் கட்சி வேறுபாடுகளின்றித் திருவள்ளுவர் தொடர் அண்டினை வழங்குதற்கு முன்வருமாறு தமிழ்க்கு நல்லுல கெங்குமுள்ள தமிழ் மக்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்” என்று தமிழ் மறைக்குத்தாங்குதல் நிலைவர் திரு. கா. பொ. இரத்தினம் அவர்கள் விடுத்தக் கைப்பொங்கற் செய்தியிற்குரிப்பிடுகிறார். மேலும் அச்செய்தி கூறுவதாலும்;

இந்த ஆண்டுத் திருவள்ளுவர் திருநாள் முன் 8ஆம் நாளாக யெடுதன் கிழமையாகும். சென்ற ஆண்டுகளிற்போல இந்நாளையும் தமிழ் மக்கள் யாவரும் ஒன்று பட்டு ஓவிவராக விட்டிலும் கொண்டாட வேண்டுமெனவும், பத்திரிகைகளும் வள்ளுவர் திருநாளுக்குச் சிறப்பு மலர் வெளியிட வேண்டுமெனவுங் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம், இலண்டன், மொறிசியசு, பர்மர் முதலிய நாடுகளிலும் இந்நாளைக் கொண்டாடுதற்கு அன்பர்கள் பலர் இப்பொழுதே ஒழுங்குகள் செய்யத் தொடக்கி விட்டனர்.

மொறிசியசுத் திலிலே முன் 8, 9, 10, 11 எனும் நாலு நாட்களிலும் வள்ளுவர் ரீநாலைக் கொண்டாட ஒழுங்கு செய்கிறார்கள். அங்குள்ள பல்லாரிக் கணக்கான தமிழ் மக்களுக்கு வழங்குவதற்குத் திருக்குறள் நூல்களும், திருவள்ளுவர் படங்களும் கைவைப்படுகின்றன. இவற்றை அன்பளிப்பாக உதவாவிரும்புகிறவர்களே திரு. பு. அருணசலம் 19, சென்டெனிஸ் தெரு, பேர்ட் லூரிசு, எனும் முகவரிக்கு அனுப்பிவைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

இவ்வாண்டு திருவள்ளுவர் திருநாளுக்கு முன்னர் எல்லோரும் திருவள்ளுவர் தொடர் அண்டினை வழங்கும் நிலைமை உண்டாதல்வேண்டும், தமிழ்ப் பேரநினர்களும், திருக்குறள் விலையத் தினரும் இத்துறையிலே தங்களால் இயங்குவதற்கைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்,

வாய்வு நடனம்.

உண்ணவாய்வு, முழுக்கால் வாட்டு, இப்பு வாய்வு, மலக்கட்டு, மல பந்தம், ஆண்ணம், கை கால அசதி, சிடிப்பு, பசியின்னம், வசிற்று வலி, சித்தமயக்கடம், சித்தகுலை, புளியேப்பம், நெஞ்சக் கரிப்பு, முதலிய வாய்வு ரோகங்களை நீக்கி ஒரெணசக்திக்கும் தேகாரோகியைத்திற்கும்மிக்கிறங்க குரனாம்.

உபயோகிக்கூர் முறை:

இந்தச் குரனத்தில் அரை தோல் அளவு எடுத்து அத்துடன் அரை தோலா அளவு சிலி அல்லது சர்க்கரை கலந்து ஆகராத்துக் குமுன் உட்டொன்று கொஞ்சம் வெந்திர் அருந்தவும். காலை மாலை தொடர்ந்து உட்டொன்று வெண்டும். தேத்தத்தை அனுசரித்து உட்டொன்று வரும்போது அளவுக்குட்டியும் குறைந்தும் உட்டொன்றையாம். கெப். பால், வெண்ணென்பது நிறைவரச்சாப்பிடலாம். வாரம் ஒரு முறை எண்ணேப் ஸ்கானர் செய்யலாம்.

ஸ்ரவினகவிலை தயாரிக்கப் பெற்றது.

தயால் செலவு உட்டபட டிரி ஓற்று 3 ரூ. 75 ஸ.

(உட்கியமில்லை)

சம்பு இன்டஸ்ரீஸ் - சேலம் 2. (S. I.)

திலங்கை ரில் கெடக்குமிடம்:-

ஆத்மஜோதி நிலையம், நாவலப்பிட்டி.

மலாயாவில் கெடக்குமிடம்:-

து. கணபதி அன் கம்பெனி,

66, பெல்ரீல்ட் ஸ்டீட், ஈப்போ.

நந்தா நேயர்களுக்கு.

சந்தா நேயர்கள் கடிதம் ஏழாகும்போதும், சந்தா அனுப்பும் போதும் விலாசமாற்றம் செய்யப்போதும் தங்கள் சந்தா இலக்கல் கல்லைத் தவறுகு குறிக்குமாறு வேண்டுகின்றோம், விலாச மாற்றம் செய்வோர் பழைய புதிய விலாசங்கள் இரண்டையும் தெளிவாக அனுப்புக் கூரை பெயரில் பலர் இருந்திருக்க, அதனால் பிழைகள் நோயுங்கும். இன்புவனா சந்தா அனுப்பாதோர் உடன் அனுப்புவனுக்கு வேண்டுகின்றோம்.

இந்தியாவில் உள்ள அன்பர்கள் வாநக்கம்போல்

R. ஸி. சம்பு, சம்பு இன்டஸ்ரீஸ், சேலம்-2.

உள்ள விலாசத்திற்கு அனுப்பிவைப்பதோடு இங்கி மும்

அரியத்திற்கு,

ஆத்மஜோதி நிலையம், நாவலப்பிட்டி. (கிளேர்)

Printed & Published by Mr. N. Muthiah.

"Athmajothi" Nilayam, Nawalapitiya.

at RAJAH PRESS, Theatre Road, Nawalapitiya.(Ceylon.) 14-1-60.